

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 13. marts 2019
Kontor: Straffulbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Martin Bank Nutzhorn
Jensen
Sagsnr.: 2019-0030-2017
Dok.: 1013124

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 383 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 13. februar 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Søren Pape Poulsen

/

Anders Aagaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 383 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for sanktionsmulighederne i forhold til besøgende, der forsøger indsmugling til indsatte i fængsler og arresthuse, og vil ministeren redegøre for sin holdning til forhøje karantæneperioden til f.eks. 1-2 år for besøgendes forsøg på indsmugling til indsatte?”

Svar:

Kriminalforsorgen skal foretage alle relevante tiltag for at forhindre, at indsmugling i fængslerne finder sted, herunder forbyde besøg fra personer, der forsøger at indsmugle.

Det er endvidere min klare holdning, at det skal have konsekvenser, når besøgende forsøger at indsmugle genstande, herunder mobiltelefoner og euforiserende stoffer, til indsatte i de danske fængsler, og derfor skal der naturligvis også ske politianmeldelse i de tilfælde, hvor der er tale om indsmugling, som udgør strafbare forhold.

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”Det fremgår af § 4, stk. 1, i bekendtgørelse om adgangen til besøg m.v. til indsatte, der udstår fængselsstraf eller forvaring i kriminalforsorgens institutioner (besøgsbekendtgørelsen), at besøg af bestemte personer kan forbydes, og at en meddelt besøgstilladelse kan inddrages, hvis dette i det enkelte tilfælde findes påkrævet af ordens- og sikkerhedsmæssige hensyn eller af hensyn til at forebygge kriminalitet.

Hvis en besøgende forsøger at indsmugle ulovlige genstande til en indsat, skal kriminalforsorgsområdet foretage en vurdering af, om besøgstilladelsen skal inddrages. Vurderer kriminalforsorgsområdet, at der er tale om et strafbart forhold, f.eks. ved forsøg på indsmugling af euforiserende stoffer, skal der endvidere ske politianmeldelse af forholdet.

I de tilfælde, hvor der er tale om en nærtstående besøgende, skal institutionen overveje, om risikoen for indsmugling kan imødegås på anden vis end ved inddragelse af besøgstilladelsen, eksempelvis ved overværet besøg eller ved rudebesøg, men udgangspunktet er også i disse tilfælde, at der ikke gives tilladelse til uoverværet besøg, såfremt der er en aktuel sigtelse for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer eller en anden sigtelse for forsøg på indsmugling.

Spørgsmålet om, hvorvidt en besøgende, der har fået inddraget sin besøgstilladelse, eventuelt senere kan få en ny besøgstilladelse, afhænger af en vurdering i den konkrete sag af de ordens- og sikkerhedsmæssige hensyn og hensynet til at forebygge kriminalitet.

En eventuel indførsel af en karantæneperiode, som der lægges op til i spørgsmålet, vil medføre, at en besøgstilladelse generhverves automatisk, når denne periode er udløbet efter f.eks. 1-2 år.

Som reglerne er i dag, vil en besøgende, som tidligere har fået inddraget sin besøgstilladelse, ikke automatisk generhverve sin besøgstilladelse, når en vis periode er forløbet. Derimod vil kriminalforsorgen i hvert enkelt tilfælde skulle tage stilling til – ud fra ordens- og sikkerhedsmæssige hensyn og hensynet til at forebygge kriminalitet – om en besøgstilladelse kan generhverves.

Det er direktoratets vurdering, at reglerne, som de er i dag, på hensigtsmæssig vis indebærer, at spørgsmålet om udstedelse af besøgstilladelser er baseret på de relevante sikkerhedsmæssige vurderinger samt hensynet til at forebygge kriminalitet, og direktoratet finder derfor ikke, at det vil være hensigtsmæssigt at ændre reglerne.”

Justitsministeriet har endvidere indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Der findes ikke en straffebestemmelse, der generelt omhandler besøgendes indsmugling af genstande i fængsler. Der gælder således forskellige straffebestemmelser alt afhængigt af, hvad den besøgende indsmugler til en indsat i et fængsel.

Besøgende, der indsmugler eller forsøger at indsmugle narkotika til en indsat i et fængsel, vil kunne retsforfølges efter lov om euforiserende stoffer, hvor strafferammen er fængsel op til 2 år.

Det kan oplyses, at der i sager om indsmugling af selv små mængder euforiserende stoffer i fængsler mv., som det altovervejende udgangspunkt idømmes fængselsstraf. Det gælder både ved indsmugling af hash og af andre euforiserende stoffer. Som udgangspunkt idømmes der hårdere straffe over for besøgende, som gennem indsmugling overdrager narkotika til en indsat, end når en person f.eks. på gaden overdrager narkotika til en anden person.

Besøgende, der indsmugler eller forsøger at indsmugle mobiltelefoner eller lignende kommunikationsudstyr i et arresthus eller lukket fængsel til en person, som er anholdt, fængslet eller forvaringsanbragt, vil kunne retsforfølges efter straffelovens § 124, stk. 4, hvor strafferammen er fængsel i op til 6 måneder.

Det kan oplyses, at der i sager om indsmugling af mobiltelefoner til personer, der er anholdt, fængslet eller forvaringsanbragt, som det altovervejende udgangspunkt idømmes fængselsstraf.”

Jeg kan henholde mig til udtalelserne fra Direktoratet for Kriminalforsorgen og Rigsadvokaten.